

Sygn. akt IV KZ 30/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie: **1. K. K.**

2. M. Ł.

oskarżonych z art. 279 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 listopada 2022 r.,

zażaleń oskarżyciela subsydiarnego J. K. oraz jego pełnomocnika

na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z dnia 8 września 2022 r., sygn. akt V Ka 131/22,

o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K.1, Kancelaria Adwokacka w B., kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa i 80/100 złotych), w tym 23% VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji;

3. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Będzinie, wyrokiem z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt VII K 20/21, na mocy art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. umorzył postępowanie przeciwko K. K. oraz M. Ł., oskarżonym o to, że w dniu 13 listopada 2017 r. w B. dokonały kradzieży z piwnicy znajdującej się w budynku przy ul. [...]

czterech artykułów przemysłowych: drewnianej ramy do obrazu, roweru typu „składak”, drewna opałowego oraz innych materiałów przemysłowych, powodując straty w wysokości co najmniej 600 zł na szkodę J. K., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k., przyjmując, że czyn ten stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.

Sąd Okręgowy w Sosnowcu, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżyciela subsydiarnego i jego pełnomocnika, wyrokiem z dnia 1 czerwca 2022 r., sygn. akt V Ka 131/22, utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji.

J. K. wniósł o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu II instancji oraz ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia w jego imieniu kasacji.

Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt V Ka 131/22, adw. K. K.1, została wyznaczona pełnomocnikiem z urzędu dla oskarżyciela subsydiarnego, celem sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 1 czerwca 2022 r. lub poinformowania na piśmie o braku podstaw do wniesienia kasacji.

W dniu 22 lipca 2022 r. do Sądu Okręgowego w Sosnowcu wpłynęła kasacja pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego J. K..

Zarządzeniem z dnia 8 września 2022 r., upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w Sosnowcu odmówił przyjęcia tej kasacji jako wniesionej przez osobę nieuprawnioną.

Oskarżyciel subsydialny oraz jego pełnomocnik wnieśli zażalenia na powyższe zarządzenie, zaskarżając je w całości i zarzucając:

- adw. K. K.: naruszenie art. 429 § 1 k.p.k. oraz 110 § 1 k.p.w. poprzez błędne uznanie, że kasacja została wniesiona przez osobę nieuprawnioną;
- oskarżyciel subsydialny: wprowadzenie w błąd pouczeniem przez Sąd Okręgowy w Sosnowcu o uprawnieniu do wniesienia kasacji.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o przyjęcie kasacji do rozpoznania, a ponadto o zasądzenie na jej rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej J.K. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, według norm przepisanych.

Oskarżyciel subsydialny wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy i skorygowanie utrzymanego w mocy przez Sąd Okręgowy w Sosnowcu wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia wniesione przez oskarżyciela subsydiarnego i jego pełnomocnika nie zasługują na uwzględnienie.

Wydając zaskarżone zarządzenie słusznie stosowano przepisy postępowania w sprawach o wykroczeniach, ponieważ Sąd uznał prawomocnym wyrokiem, że zarzucony oskarżonym czyn wypełnia znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury „sprawą o wykroczenie”, w rozumieniu przepisu art. 110 § 1 k.p.w., jest nie tylko sprawa prowadzona od początku w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, ale także sprawa pierwotnie prowadzona w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania karnego, jeżeli ostatecznie dojdzie do wydania orzeczenia uznającego czyn za wykroczenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2010 r., III KZ 29/10).

Znajdujący zastosowanie w niniejszej sprawie art. 110 § 1 k.p.w. limituje krąg podmiotów uprawnionych do wniesienia kasacji, wyłączając z niego strony postępowania w sprawach o wykroczenia, a także ich pełnomocników profesjonalnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2021 r., V KZ 16/21). Kasację w sprawach o wykroczenia wnieść mogą jedynie Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich. Podmioty te mogą wystąpić z kasacją z własnej inicjatywy albo z inicjatywy stron, która wszak nie jest dla nich wiążąca. Inicjatywa strony powinna być skierowana bezpośrednio do podmiotu uprawnionego do wystąpienia z kasacją, a nie do sądu w formie niedopuszczalnej kasacji własnej, czy zażalenia na odmowę jej przyjęcia, z żądaniem przekazania owemu podmiotowi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005 r., IV KZ 2/05).

Fakt, że oskarżyciela subsydiarnego błędnie pouczano o możliwości wniesienia kasacji od wyroku Sądu II instancji, a ponadto wyznaczono mu w związku z tym pełnomocnika z urzędu, nie kreuje po jego stronie uprawnienia do wniesienia kasacji od wykroczenia, wbrew treści art. 110 k.p.w. Błędne pouczenie strony nie może też stanowić podstawy uchylenia zaskarżonego zarządzenia, które jest merytorycznie słuszne.

Uwzględniając natomiast okoliczności sprawy należało przyznać pełnomocnikowi oskarżyciela subsydiarnego wynagrodzenie za sporządzenie i

wniesienia kasacji w imieniu J. K., ustalając jego wysokość stosownie do treści § 4 ust. 3 i § 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019. 18 t. j.) oraz obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania zażaleniowego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]